

На још једној у низу својих конфузних и помало бизарних конференција за штампу 11. октобра 2016, премијер Вучић је највише времена посветио намерама власти у Приштини да преузму северни део великог комбината руде "Трепча". Према тумачењу премијера, доношење закона о "Трепчи" у косовском парламенту нема никакве везе са Бриселским споразумом јер се у њему и не "спомиње" комбинат олова и цинка. По њему, основни циљ Бриселског споразума између власти у Београду, са једне стране, и власти у Приштини и ЕУ, са друге стране, јесте формирање ЗСО. Зато премијер критикује професоре права (код којих је "добиао десетке"), који, како каже, "наоколо причају глупости". [1] На крају је поручио да ће један од одговора на критике и на проблеме у којима се Србија нашла бити "седмодневни рад" владе у касарни у Нишу.

Насупрот Вучићу, један од највећих српских и југословенских правника, професор међународног права Милан Бартош (1901-1974) декан Правног факултета у Београду, академик САНУ, члан комисије [ОУН](#) за међународно право, члан делегација [СФРЈ](#) на заседањима ОУН, као и аутор преко 200 научних чланака из међународног права, професор Хашке академије за међународно право и стални предавач на семинару ОУН за међународно право у Женеви, сматрао је да ако постоје неслагања страна око циља уговора, узимају се као мерила 1. текст уговора 2. већинско мишљење страна уговорница и 3. примена уговора у пракси. И ако погледамо сва три мерила чувеног професора Бартоша видеће се да, најблаже речено, основни циљ Бриселског споразума није било формирање ЗСО.

У члановима 7-9 Бриселског споразума се изричито наводи да ће на "Косову постојати једна полиција". Полиција са "севера Косова" треба да буде интегрисана у оквире косовске полиције. Плате ће исплаћивати једино косовска полиција. У члану 10 се слично предвиђа за "правосудне власти" на северу Косова. У члановима 11-15 се предвиђа одржавање локалних албанских избора на северу Косова, затим се Србија обавезује да неће блокирати такозвано Косово у приступању ЕУ и да ће закључити договор о телекомуникацијама, предвиђа се и формирање тростране међународне комисије за имплементацију.

Дакле, 9 од 15 чланова Бриселског споразума има за циљ јачање сувернитета Приштине на северу Косова и гашење српских институција. А то је више од 50 % чланова Бриселског споразума .

Дакле, прво, или текстуално /језичко тумачење Бриселског споразума показује да његов основни циљ није било формирање ЗСО.

Други критеријум, односно „испуњавање споразума у пракси“, такође доводи до сличног закључка. Имплементација Бриселског споразума је довела до тога да је косовска полиција данас присутна од административне границе на Јарињу и Брњаку до моста на Ибру . Само слеп човек није у стању да уочи њихове униформе и бројне патроле на деоници дугој око 50 километара од Јариња до Косовске Митровице. Српско правосуђе је престало са радом на истој територији. Косовски парламент и влада су добили много већи легитимитет након избора одржаних на северу у српским срединама него што су имали пре Бриселског споразума . На административним прелазима је успостављен царински режим карактеристичан за државне границе. То признаје и премијер на конференцији за штампу речима да „страхује да на прелазима може бити "забрањен увоз" материјала непоходних за рад Трпаче. Коначно, ЗСО није формирана већ три и по године након Бриселског споразума

Вучић, Трепча и међународно право

Пише: Дејан Мирковић
петак, 14 октобар 2016 13:35
